

Durant l'any 2005, el volum de les primes de les assegurances de la llar va incrementar-se un 12,3% respecte a l'any anterior. Malgrat que aquest tipus de pòlisses no són obligatòries, a diferència de les dels automòbils —que sumen gairebé una quarta part de les signades el 2004—, el mercat de les assegurances de la llar no para de créixer. Propietaris i llogaters busquen, d'aquesta manera, cobrir els diferents danys que puguin patir el seu habitatge. Tot i que sovint la comunitat de veïns atengui la necessitat de contractar una pòlissa que garanteixi la reparació d'avaries o riscos que poden succeir-se a les zones comunes de la finca, les companyies d'assegurances venen cada vegada més paquets multirisc fets a mida, que cobreixen tot tipus de riscos, des d'aquells que pot patir la nostra llar fins a aquells que se'n deriven de la responsabilitat civil enfront de tercers.

Continent i contingut. Sigui quin sigui el cas, Mònica Martorell, vicepresidenta de la Comissió de Responsabilitat Civil i Entitats Asseguradores, recomana que el client final posi especial atenció en “les cobertures reals de la pòlissa, que estudiï quins són els supòsits que ens podrien afectar més i que rebutgin aquells que ens resulten més improbables o menys importants”. En una assegurança per a la llar cal diferenciar entre la cobertura del continent i del contingut de la llar, entenent per continent els elements estructurals de l'habitatge i per contingut, els béns mobles de l'interior que pertanyen a l'assegurat i a les persones que hi conviuen. En el cas dels propietaris, resulta habitual contractar una assegurança que cobreixi tant el contingut com el continent. De fet, al propietari a qui hagin concedit un préstec hipotecari per adquirir un habitatge, el banc l'obligarà a signar habitualment una assegurança de la llar, amb la vista posada habitualment en el risc d'incendi. D'aquesta manera l'entitat financera es cobreix les esqueses davant possibles infortunis. En el cas dels arrendataris, l'interès se centra habitualment a signar una assegurança sobre el valor del contingut del pis.

La importància de l'interior. A l'hora de valorar el contingut, Martorell recomana “declarar el valor real dels béns assegurats, ja que qualsevol vulneració de la realitat podria comportar conseqüèn-

L'onada de robatoris silenciosos i violents que ha assolat Catalunya en els darrers temps ha obert de nou el debat sobre què ha de ser la seguretat a casa nostra. Si bé les empreses dedicades als sistemes de seguretat han vist com s'ha incrementat la demanda, també les empreses d'assegurances perceben l'augment de l'interès dels ciutadans per cobrir les despeses que es deriven de possibles infortunis i sinistres, provocats tant dins com fora de l'habitatge.

cies negatives per al mateix assegurat”. Aquestes vulneracions donen lloc als fenòmens de la infraassegurança, quan la suma assegurada és inferior al valor de l'interès assegurat, i la sobreassegurança, quan la suma supera el valor del bé assegurat. Martorell exemplifica el primer cas ràpidament: “les persones omplim les nostres llars constantment i, per tant, el valor del que tenim assegurat s'incrementa, cosa que ens obliga a declarar-ho a la companyia d'assegurances”. Entrant en el problema de la sobreassegurança, l'advocada recorda que “una assegurança

mai pot implicar un enriquiment injust, ja que la raó de ser de la pòlissa és cobrir un cas d'infortuni”. En aquestes situacions, la companyia asseguradora indemnitzarà l'assegurat pel valor real del bé perdut, no pel que l'havia sobrevalorat. I en el supòsit de la infraassegurança utilitzarà l'anomenada regla de proporcionalitat, és a dir, indemnitzarà en el mateix percentatge que es trobi infraassegurat.

Les joies i altres objectes de gran valor no s'inclouen a la pòlissa, llevat que es relacionin de manera expressa i detallada i es pagui per la seva cobertura. En

aquests casos, adverteix Martorell, “es produeix el conflicte, ja que, un cop declarat el sinistre, l’asseguradora reclamarà si aquests objectes de valor havien estat declarats a la pòlissa, i per tant, si se’n pot acreditar la preexistència”.

Riscos habituals. Tot i que l’assegurança més important que ofereixen aquest tipus de pòlisses és, sens dubte, la de responsabilitat civil, que respon pels danys causats a tercers (personalment o a través del nostre habitatge), els riscos més freqüents acaben generant sovint una casuística ben àmplia. En el cas d’un incendi, per exemple, la dificultat està a poder demostrar l’origen del sinistre. “Pot haver-hi exclusions, com la negligència del mateix assegurat”, com en el cas del foc que es cala per una cigarreta encesa que cau sobre el matalàs, “on, tot i que l’assegurança pugui respondre davant de tercers, l’assegurat no rebrà indemnització per danys propis”, explica Martorell. L’advocada també apunta als riscos produïts en cas de furt i robatori: “La diferència legal respon al fet que el furt és producte d’una actitud descuidada del propietari, mentre que en el cas del robatori ha d’haver-hi força.” Per aquesta raó, generalment les assegurances responen en casos de robatori i no de furt.

Canvi de mentalitat en la demanda de seguretat. Amb l’onada recent dels anomenats robatoris silenciosos al Principat, els especialistes en sistemes de seguretat per a la llar han detectat un increment de la demanda i, sobretot, una im-

portant diversificació de la tipologia de la demanda. Fernando Fernández, president de l’Associació Catalana d’Empreses de Seguretat, apunta a un canvi de mentalitat de l’usuari, que fins ara buscava un sistema de detecció i alerta per a possibles robatoris quan es trobava fora de casa. “Ara, però, el client s’ha adonat que també necessita estar segur quan es troba a l’interior de la llar”, afirma. L’alarma social arriba al seu màxim a Catalunya aquesta primavera, quan l’espectacular creixement d’aquest tipus d’assalts a l’interior dels habitatges va sumar un total de 186 casos, incloent-hi també les accions de bandes de lladres violentes. El dispositiu especial que com a resposta han activat els Mossos d’Esquadra no ha tranquil·litzat el ciutadà, que ja ha pres la iniciativa. Amb més de 85 empreses membres, la majoria dedicades a la vigilància i a les instal·lacions de seguretat, l’Associació Catalana d’Empreses de Seguretat ha notat aquest increment. Segons Fernández, “no hem de preguntar-nos quanta gent no tenia protecció i ara la té, sinó quanta gent ens ha demanat canviar el seu sistema de seguretat per un altre de més fiable”.

Pel que fa a la seguretat residencial, el segment de classe alta, amb més poder adquisitiu, ha pres consciència més ràpidament i al voltant del 20% ja ha fet aquest canvi. “La detecció és relativament senzilla, el més complicat és oferir una protecció òptima als habitants”, conclou Fernández, que explica que, en habitatges de luxe en construcció ja s’està incorporant el concepte de cambra segellada, una espècie de búnquer que permet

Cobrir-se de riscos extraordinaris

No tot el capital que es paga per una assegurança de la llar va a parar a les arques de l’entitat que ens cobreix les contingències. En les assegurances de la llar, un percentatge determinat és ingressat al Consorci de Compensació d’Assegurances, dependent del Ministeri d’Economia i Hisenda. El Consorci cobreix els riscos que les asseguradores no inclouen i que s’engloben sota l’epígraf de “riscos extraordinaris”, entre els quals s’inclouen inundacions extraordinàries, terratrèmols, tsunamis o erupcions volcàniques, d’una banda, i riscos derivats de fets de caràcter polític o social, com actes de terrorisme o rebel·lions, i fins i tot actuacions de les forces armades en temps de pau, de l’altra. Martorell posa especial èmfasi a advertir que, donats aquests supòsits de sinistre consorciats, “les companyies els han de comunicar a l’assegurat i serà aquest qui hagi de fer la reclamació pertinent”.

que els habitants de la casa s’hi amaguin i es protegeixin en el moment que el sistema de seguretat detecta la presència d’intrusos.

Laura de Andrés

Breus

El govern italià, reticent a la fusió d’Autostrade i Abertis

La fusió entre l’empresa d’autopistes italiana Autostrade i la catalana Abertis, que ha protagonitzat una de les notícies de l’any econòmic, entra en compàs d’espera. El Ministeri d’Infraestructures italià ha vetat l’operació perquè considera que “no s’ajusta a la normativa” per la presència de la constructora ACS en l’accionariat d’Abertis. Les cúpules directives de la companyia catalana, on a més d’ACS participen la Caixa, Bancaixa i la CAM, i Autostrade tenen previst estudiar les possibles alternatives per vèncer les re-

ticències del Govern de Romano Prodi. El projecte de fusió, impulsat pel president d’Abertis, Isidre Fainé, persegueix crear el líder mundial de les autopistes, amb un volum de negoci de 6.000 milions.

Endesa recorre les condicions de la CNMV per l’opa

Endesa no accepta les 19 condicions imposades per la Comissió Nacional del Mercat de Valors per autoritzar l’opa d’E.ON. L’empresa presidida per Manuel Pizarro recorre davant del Ministeri d’Indústria contra les condicions que estableixen la venda d’una tercera part de la seua capacitat de generació elèctrica perquè considera que aquestes trenquen la companyia, desdibuixen el projecte empresarial, perjudiquen la seua posició competitiva i posen en perill la seua capacitat de subministrament.